

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Σ.Δ.Υ.Δ.Δ.Α. ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ Ο.Δ.Υ.Ε.

Στοχοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης αντί διεκδίκησης

Αγαπητές συναδέλφισσες / Αγαπητοί συνάδελφοι,

Με απορία αλλά και έντονη αγανάκτηση πληροφορηθήκαμε ότι η Ομοσπονδία προέβη σε μια καταγγελτική ανακοίνωση, επιχειρώντας να εγκαλέσει έναν πρωτοβάθμιο σύλλογο επειδή συναντήθηκε θεσμικά με τον Υπουργό Δικαιοσύνης. Η εξέλιξη αυτή δεν στοχοποιεί μόνο τον Σύλλογό μας, αλλά προσβάλλει τις ίδιες τις αρχές της συνδικαλιστικής ελευθερίας και της οργανωτικής αυτοτέλειας όλων των πρωτοβάθμιων σωματείων. Για τον λόγο αυτό είμαστε υποχρεωμένοι να τοποθετηθούμε δημόσια, απαντώντας επί της ουσίας και όχι στην πληθώρα των χαρακτηρισμών, των υπονοουμένων και των ανακριβειών που υπάρχουν στο κείμενο της Ο.Δ.Υ.Ε..

Συνάντηση με τον Υπουργό Δικαιοσύνης

Η συνάντηση με έναν υπουργό δεν συνιστά πολιτική ή οργανωτική εκτροπή, αλλά έκφραση του δικαιώματος εκπροσώπησης και συμμετοχής στον δημόσιο διάλογο. Ο διάλογος είναι δικαίωμα, όχι «παράπτωμα» προς καταγγελία. Η στοχοποίηση του διαλόγου αντιστρατεύεται την ίδια τη λογική της συνδικαλιστικής εκπροσώπησης. Κανείς δεν μπορεί να αφαιρέσει από έναν πρωτοβάθμιο σύλλογο το δικαίωμα να συναντάται και να συνομιλεί με όποιον θεωρεί χρήσιμο για την προώθηση των αιτημάτων των μελών του. Η συνδικαλιστική δημοκρατία δεν εξαντλείται σε μια ιεραρχική λογική “άδειας”, αλλά προϋποθέτει την ελευθερία πρωτοβουλιών των πρωτοβάθμιων οργανώσεων.

Πέραν τούτου όμως, η Ο.Δ.Υ.Ε. δεν μπορεί να μας κατηγορεί για «κρυφή ατζέντα» καθώς οι θέσεις μας σχετικά με τον Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων είναι γνωστές και έχουν κατατεθεί:

α. Στο Συνέδριο της Ο.Δ.Υ.Ε. (27.11.2025) και οι οποίες παραπέμφθηκαν στο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας για περαιτέρω ενέργειες (βλ. σχετικό υπερσύνδεσμο [Τακτικό Συνέδριο ΟΔΥΕ – Ιωάννινα 26-29/11/2025 – Προτάσεις και ψηφίσματα | ΟΔΥΕ](#)).

β. Στην Ο.Δ.Υ.Ε. (προγενέστερη εκδοχή των θέσεων μας με ημερομηνία 11.05.2025) μετά από κάλεσμά της στους πρωτοβάθμιους συλλόγους, να καταθέσουν προτάσεις επί της τροποποίησης του Κώδικα.

Ως εκ τούτου, η αναφορά στο «απόρρητο της επικοινωνίας» για την οποία μας μέμφεται η Ομοσπονδία, δεν είναι παρά απάντηση στην απόπειρα πατρωνίας του Συλλόγου μας.

Η μη εφαρμογή του άρθρου 145 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων

Αυτό που προκαλεί ακόμη μεγαλύτερη εντύπωση, είναι ότι στην καταγγελία της Ο.Δ.Υ.Ε. δεν υπάρχει ούτε μία ουσιαστική αναφορά στο επίμαχο θέμα: την εδώ και πέντε χρόνια μη εφαρμογή του άρθρου 145 του Κώδικα. Αντί να αναδεικνύει το

πρόβλημα, να ασκεί πίεση και να διεκδικεί λύσεις για ένα ζήτημα που αφορά άμεσα τους δικαστικούς υπαλλήλους και τη θεσμική λειτουργία του κλάδου, η Ομοσπονδία επιλέγει να επιτεθεί σε έναν πρωτοβάθμιο σύλλογο επειδή τόλμησε να θέσει το θέμα απευθείας στον αρμόδιο Υπουργό.

Από το 2021 (ν. 4798/2021) ο Κώδικας παραμένει ανεφάρμοστος ως προς ένα κρίσιμο σημείο. Μέχρι σήμερα, οι κρίσεις προϊσταμένων πραγματοποιούνται με μεταβατική διάταξη που παραπέμπει στον προηγούμενο Κώδικα (ν.2812/2000). Η πραγματικότητα αυτή δεν μπορεί παρά να υπονομεύει το κύρος του ίδιου του νομοθετήματος αλλά και την εμπιστοσύνη των δικαστικών υπαλλήλων στις προβλεπόμενες διαδικασίες. Ως Σύλλογος και ενεργό μέλος της Ομοσπονδίας, θεωρούμε αδιανόητο να συνεχίζεται η λειτουργία των υπηρεσιών χωρίς σαφή, αντικειμενικά και μετρήσιμα κριτήρια μοριοδότησης. Η ύπαρξη τέτοιων κριτηρίων δεν αποτελεί μόνο ζήτημα δικαιοσύνης, αποτελεί προϋπόθεση ελέγχου, αξιοκρατίας και διαφάνειας στις κρίσεις προϊσταμένων. Η εφαρμογή του άρθρου 145 δεν είναι απλώς μια τυπική υποχρέωση της Διοίκησης, αλλά συνιστά θεσμική αναγκαιότητα που διασφαλίζει ότι οι συνάδελφοι που αναλαμβάνουν θέσεις ευθύνης επιλέγονται με τρόπο αδιάβλητο, αξιοκρατικό και απολύτως σύμφωνο με τις αρχές της χρηστής διοίκησης.

Προφανώς, το άρθρο 145 επιδέχεται βελτιώσεων και τροποποιήσεων. Άλλωστε, η Ο.Δ.Υ.Ε. συμμετείχε θεσμικά, με δύο τακτικούς και δύο αναπληρωτές εκπροσώπους, στην αρμόδια Ομάδα Εργασίας με αντικείμενο την αναμόρφωση του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων (ΦΕΚ Τεύχος Υ.Ο.Δ.Δ. αρ. φύλλου 94/13.02.2025 βλ. σχετικό υπερσύνδεσμο <https://ia37rg02wpsa01.blob.core.windows.net>), η οποία συστάθηκε και συγκροτήθηκε με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης στις 15.11.2024 και ανασυγκροτήθηκε στις 13.02.2025. Ωστόσο, στη διαδικασία τροποποίησης του Κώδικα η στάση της Ομοσπονδίας υπήρξε ιδιαίτερα προβληματική. Όταν η συζήτηση στην αρμόδια Ομάδα Εργασίας μετατοπίστηκε από τα σχετικά “ανώδυνα” ζητήματα, όπως επιμέρους θέματα αδειών, στο κρίσιμο θέμα των κρίσεων προϊσταμένων και των κριτηρίων επιλογής, οι εκπρόσωποί της δεν είχαν ολοκληρωμένη πρόταση και ζήτησαν παράταση!!!. Προκαλεί εύλογη απορία το γεγονός ότι, μετά από σχεδόν δέκα μήνες λειτουργίας της Ομάδας Εργασίας, το δευτεροβάθμιο όργανο εκπροσώπησης των δικαστικών υπαλλήλων εμφανίστηκε ανέτοιμο να τοποθετηθεί επί ενός τόσο κομβικού ζητήματος, παρά το γεγονός ότι, όπως αναφέρθηκε, ο Σ.Δ.Υ.Δ.Δ.Α. είχε καταθέσει σχετικές προτάσεις. Ακόμη μεγαλύτερο προβληματισμό προκαλεί το γεγονός ότι, αντί να αναλάβουν την ευθύνη της ουσιαστικής συμμετοχής και κατάθεσης συγκεκριμένων προτάσεων, οι εκπρόσωποί της επέλεξαν τελικά να αποχωρήσουν από τη διαδικασία. Η στάση αυτή δημιουργεί εύλογα ερωτήματα, καθώς η ουσία της συνδικαλιστικής εκπροσώπησης κρίνεται ακριβώς στα δύσκολα και κρίσιμα ζητήματα, εκεί όπου απαιτείται σαφής θέση, σύγκρουση με κατεστημένες πρακτικές και διεκδίκηση θεσμικών εγγυήσεων διαφάνειας και αξιοκρατίας.

Δεν μπορεί, λοιπόν, από τη μία πλευρά να εγκαλείται ένας πρωτοβάθμιος σύλλογος επειδή αναδεικνύει το θέμα και επιδιώκει θεσμικές συναντήσεις για την επίλυσή του και, από την άλλη, να αποσιωπάται το γεγονός ότι η ίδια η Ομοσπονδία αποχώρησε ακριβώς τη στιγμή που η συζήτηση άγγιξε τον πυρήνα του προβλήματος. Εύλογα λοιπόν γεννώνται σοβαρά ερωτήματα:

- **Ποιους τελικά εξυπηρετεί η μη εφαρμογή του άρθρου 145 του Κώδικα;**
- **Τι ακριβώς έκανε η Ομοσπονδία όλα αυτά τα χρόνια για την εφαρμογή του;**
- **Ποιες πρωτοβουλίες ανέλαβε, ποιες παρεμβάσεις πραγματοποίησε και ποια αποτελέσματα πέτυχε;**
- **Τι έχει να πει η Ομοσπονδία:**
 - **στους συναδέλφους που έρχονται με κινητικότητα στα δικαστήρια και η προϋπηρεσία τους στον δημόσιο τομέα δεν τους αναγνωρίζεται στη διαδικασία των κρίσεων;**
 - **στους συναδέλφους με προϋπηρεσία στον ιδιωτικό τομέα, που ενώ το Υπηρεσιακό Συμβούλιο τους έχει αναγνωρίσει συνάφεια, εντούτοις δεν τους αναγνωρίζεται ούτε μισθολογικά (με ιδιαίτερη χαρά είδαμε ότι έχει συμπεριληφθεί στις προτάσεις του Συνεδρίου της Ο.Δ.Υ.Ε.) ούτε στη διαδικασία κρίσεων;**
 - **στους συναδέλφους με αυξημένα τυπικά προσόντα, τα οποία δεν αναγνωρίζονται στη διαδικασία κρίσεων;**

Η απουσία απαντήσεων δεν μπορεί παρά να οδηγεί στο συμπέρασμα, ότι η στάση της Ομοσπονδίας προσομοιάζει περισσότερο σε λογική συντεχνιακής διαχείρισης, παρά σε ουσιαστική συνδικαλιστική εκπροσώπηση και διεκδίκηση υπέρ των δικαστικών υπαλλήλων.

Όταν η κοινωνική πολιτική βαπτίζεται «προώθηση νεοφιλελεύθερων πολιτικών»

Σε ό,τι αφορά τη θεσμοθέτηση δυνατότητας μειωμένης απασχόλησης σε περιπτώσεις φροντίδας υπερήλικων γονέων, συζύγων ή τέκνων με αναπηρία, ο Σ.Δ.Υ.Δ.Δ.Α. μετέφερε αυτούσια πρόταση μέλους μας, η οποία προφανώς χρήζει περαιτέρω επεξεργασίας, στο πλαίσιο της εναρμόνισης του Κώδικα με τις ευρωπαϊκές Οδηγίες που κατοχυρώνουν την ισορροπία οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής. Πρόκειται για ρυθμίσεις με σαφές κοινωνικό πρόσημο, που αναγνωρίζουν τις πραγματικές ανάγκες των εργαζομένων και ενισχύουν την ανθρώπινη διάσταση της δημόσιας υπηρεσίας.

Κατηγορούμαστε, ωστόσο, ψευδώς ότι η συγκεκριμένη πρόταση είχε ενσωματωθεί στο από 15/11.05.2025 Υπόμνημά μας προς την Πρόεδρο της Ομάδας Εργασίας για την τροποποίηση του Κώδικα και προς την Ο.Δ.Υ.Ε., ενώ στην πραγματικότητα προωθήθηκε αυτούσιο ηλεκτρονικό μήνυμα που λάβαμε από μέλος του Σ.Δ.Υ.Δ.Δ.Α.. Το Διοικητικό Συμβούλιο έκρινε ότι η αναφορά σε καθεστώς «χωρίς αποδοχές» θα μπορούσε να δημιουργήσει επικίνδυνα ερμηνευτικά προηγούμενα και γι' αυτό απαλείφθηκε στην ορθή επανάληψη του Υπομνήματος. Πέρα όμως από αυτό, οφείλουμε να σταθούμε στην ουσία του ζητήματος : εάν η μέριμνα για εργαζόμενους που φροντίζουν ηλικιωμένους γονείς, συζύγους ή παιδιά με αναπηρία χαρακτηρίζεται από ορισμένους ως «προώθηση νεοφιλελεύθερων πολιτικών», τότε το πρόβλημα δεν βρίσκεται στην πρόταση, αλλά στην πλήρη απουσία κοινωνικής ευαισθησίας από την πλευρά της Ο.Δ.Υ.Ε..

Χωρίς Προεδρείο επί 6 μήνες και σπουδή για ταύτιση της Ο.Δ.Υ.Ε. με την καταγγελία των «8»

Η Ομοσπονδία, επί έξι μήνες, συνεχίζει να αδυνατεί να συγκροτήσει προεδρείο εξαιτίας μικροπολιτικών ισορροπιών και εσωτερικών αντιπαραθέσεων με

αποτέλεσμα τη δυσλειτουργία της σε μια περίοδο κατά την οποία ήταν σε εξέλιξη κρίσιμα ζητήματα για τον κλάδο. Την ώρα που οι δικαστικοί υπάλληλοι ανέμεναν παρεμβάσεις, διεκδίκηση και συντονισμό για σοβαρά θεσμικά θέματα (συνθήκες εργασίας, διεκδίκηση του επιδόματος ειδικών συνθηκών, εφαρμογή του άρθρου 145 του Κώδικα και των κρίσεων προϊσταμένων, το πρόσφατο σοβαρό περιστατικό με τους πυροβολισμούς σε δικαστική υπηρεσία, κ.ά.) η Ομοσπονδία παρέμενε εγκλωβισμένη σε εσωτερικές ισορροπίες και διαδικαστικές εκκρεμότητες.

Ιδιαίτερο προβληματισμό προκαλεί το γεγονός ότι, παρά την απουσία Προεδρείου για έξι μήνες και με ανοικτά σειρά εργασιακών θεμάτων, μία από τις πρώτες μέριμνες της Ομοσπονδίας, προφανώς καθ' υποδείξη της πλειοψηφίας (βλ. σχ. υπερσύνδεσμο [Σχετικά με την τελευταία απαράδεκτη ανακοίνωση του ΔΣ της ΟΔΥΕ | ΟΔΥΕ](#)), ήταν η υιοθέτηση μιας καταγγελίας που προέρχεται από οκτώ μεμονωμένα άτομα (είναι αναρτημένη στην ιστοσελίδα της Ο.Δ.Υ.Ε. βλ. σχ. υπερσύνδεσμο [Κοινή ανακοίνωση-ενημέρωση 8 μελών του Δ.Σ. της ΟΔΥΕ \(για τη μη συγκρότηση σε σώμα έως σήμερα, του Δ.Σ. της ΟΔΥΕ\) | ΟΔΥΕ](#)) η οποία ουσιαστικά στρέφεται κατά ενός πρωτοβάθμιου συλλόγου λόγω μιας θεσμικής συνάντησης με τον Υπουργό. Υπενθυμίζεται, ότι το περιεχόμενο της εν λόγω καταγγελίας είχε διατυπωθεί προφορικά από τρεις εκπροσώπους της Ο.Δ.Υ.Ε., σε συνάντηση στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθήνας στις 12.05.2026 σχετικά με τη διοργάνωση κλαδικής απεργίας, με απαράδεκτο τρόπο και απρεπή φρασεολογία, και η οποία αποδοκιμάστηκε από τους παρευρισκόμενους.

Η επιλογή αυτή εγείρει σοβαρά ζητήματα συνδικαλιστικής αντίληψης και δημοκρατικής λειτουργίας, καθώς εμφανίζεται αυστηρή και καταγγελτική απέναντι σε πρωτοβάθμια σωματεία που αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες και επιχειρούν να καλύψουν το κενό ουσιαστικής διεκδίκησης και θεσμικής παρέμβασης.

Εν κατακλείδι

Με βάση τα παραπάνω, καθίσταται πλέον σαφές ότι η στάση της Ομοσπονδίας δεν μπορεί να κριθεί ούτε συνεκτική ούτε προσανατολισμένη στην ουσιαστική υπεράσπιση των δικαιωμάτων των δικαστικών υπαλλήλων. Αντί να βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της διεκδίκησης για την επίλυση των χρόνιων θεσμικών εκκρεμοτήτων, επιλέγει να αναλώνεται σε εσωστρεφείς αντιπαραθέσεις και σε πρακτικές στοχοποίησης πρωτοβάθμιων συλλόγων που ασκούν το θεσμικά κατοχυρωμένο δικαίωμά τους στη δράση και τον διάλογο.

Η συνεχής αποφυγή τοποθέτησης στα κρίσιμα ζητήματα, η αποχώρηση από θεσμικές διαδικασίες όταν αυτές αγγίζουν τον πυρήνα των προβλημάτων, καθώς και η μετατόπιση της συζήτησης από τα πραγματικά διακυβεύματα προς ζητήματα εσωτερικής συνδικαλιστικής «πειθαρχίας», δεν μπορούν πλέον να ερμηνευθούν ως απλές παραλείψεις ή συγκυριακές επιλογές. Αντιθέτως, διαμορφώνουν μια εικόνα οργανωτικής αδράνειας και θεσμικής απομάκρυνσης από τον ρόλο που οφείλει να επιτελεί μια δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση.

Οι δικαστικοί υπάλληλοι δεν έχουν ανάγκη από σιωπές, υπεκφυγές και εσωτερικές ισορροπίες. Έχουν ανάγκη από καθαρές θέσεις, συγκροτημένη διεκδίκηση και ουσιαστική σύγκρουση με τις αιτίες που διατηρούν άλυτα τα προβλήματα του κλάδου. Σε αυτό το πλαίσιο, η ευθύνη της Ομοσπονδίας πλέον δεν μπορεί να

συγκαλύπτεται πίσω από καταγγελτικές ανακοινώσεις εις βάρος πρωτοβάθμιων συλλόγων. Είναι συγκεκριμένη, διαρκής και απολύτως μετρήσιμη από τη στάση και τα αποτελέσματά της.

Σε τελική ανάλυση, τι ακριβώς εξυπηρετεί η πρόκληση και η συνέχιση της αντιπαράθεσης με έναν πρωτοβάθμιο σύλλογο; Σε ό,τι μας αφορά, θεωρούμε ότι μια τέτοια στάση δεν ενισχύει την ενότητα του κλάδου· αντίθετα, δημιουργεί την εικόνα ότι η προσπάθεια για «εσωτερικό έλεγχο» και η περιχαράκωση υπερισχύουν της ουσιαστικής συνδικαλιστικής δράσης.

Το Δ.Σ. του Σ.Δ.Υ.Δ.Δ.Α.